

บรรณานุกรม

- คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, สำนักงาน. (๒๕๔๑). รายงานการวิจัยเรื่องแนวทางการส่งเสริมภูมิปัญญาไทยในการจัดการศึกษา. กรุงเทพฯ: ผู้แต่ง.
- คณิงชัย วิริยะสุนทร. (๒๕๓๒). วิเคราะห์วรรณกรรมเรื่อง ชูชุนางอ้าว สำนักอีสาน. วิทยานิพนธ์ อ.ม. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- แจ่ม จำเริญ. (๒๕๓๑, มกราคม). “ธรรมเนียมของกำนัน” เทียบรอบโลก. ๖ (๖๕): ๓๘-๔๒.
- แจ่มจันทร์ สุวรรณรงค์. (๒๕๒๗). วิเคราะห์วรรณกรรมกลอนอ่านประเภทนิทานของอีสาน. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- _____. (๒๕๒๗). ศึกษาวรรณกรรมอีสานเรื่องมาลัยหมื่นมาลัยแสน. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- ณรงค์ศักดิ์ ถิระวงษ์. (๒๕๒๕). ความคิดเกี่ยวกับอำนาจในวรรณกรรมนิทานอีสาน. วิทยานิพนธ์ ปรียญามหาบัณฑิต (การปกครอง). กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ธวัช ปุณโณทก. (๒๕๒๕). วรรณกรรมท้องถิ่น. กรุงเทพฯ: โอเคียนสโตร์.
- _____. (๒๕๔๔). “วรรณกรรมอีสาน” ใน บทความเสนอเรื่องสืบสานภาษาและวรรณกรรมท้องถิ่นอีสาน จัดสัมมนาโดยสถาบันภาษาไทย กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ ณ โรงแรมเจริญธานี ปรีณเซส จังหวัดขอนแก่น วันที่ ๘ มิถุนายน.
- นรินทร์ สีหัจกร. (๒๕๔๘). ศึกษาวรรณกรรมอีสานเรื่อง ลำตัดแกมตา. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ประมวล พิมพ์เสน. (๒๕๔๕). ภาษาและวรรณกรรมท้องถิ่นอีสาน. ขอนแก่น: พระธรรมจันต์.
- ประเวศ วะสี. (๒๕๓๐, พฤษภาคม). “การสร้างสรรค์ภูมิปัญญาไทยเพื่อการพัฒนา” ชุมชนพัฒนา. ๑ (๕): ๑๑-๑๗.
- ประเสริฐ ณ นคร. (๒๕๔๕). อักษร ภาษา จารีต วรรณกรรม. กรุงเทพฯ: มติชน.
- ปรีชา อุตระภูถ. (๒๕๒๐). วรรณกรรมพื้นบ้านจากตำบลรังกาใหญ่ อำเภอพิมาย จังหวัดนครราชสีมา. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

- พรชัย ศรีสารคาม. (๒๕๕๑). “อ่านก่อน-ก่อนอ่าน” เอกสารประกอบการสอนวรรณกรรม
ท้องถิ่น บัณฑิตศึกษา สาขาภาษาไทย (ภาษาและภูมิปัญญาไทย)
มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม หน้า ๑๑.
- พรสุดา เอื้อนนครินทร์. (๒๕๑๘). วรรณกรรมพื้นบ้านผู้ไทย ตำบลเรณู จังหวัดนครพนม.
ปริญญานิพนธ์ การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- พระญาติไทย, ไตรภูมิพระร่วง. (๒๕๑๕). พระนคร: บรรณาการ.
- เพ็ญพักตร์ ลีမ်สัมพันธ์. (๒๕๒๗). อักษรธรรมอีสาน (พิมพ์ครั้งที่ ๒). นครปฐม:
มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- พกา ปรีชาญาณ. (๒๕๓๕). จำปาสีตัน : การศึกษาเปรียบเทียบวรรณกรรมล้านนาไทย
อีสาน และลาว. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- มยุรี ปาละอินทร์. (๒๕๔๓). กองสืบสืบวิถีชีวิตของชาวไทพวน ตำบลบ้านฝื่อ อำเภอ
บ้านฝื่อ จังหวัดอุดรธานี. วิทยานิพนธ์ ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต. มหาสารคาม :
มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- บุบล ธนสีลังกร. (๒๕๓๘). แก่นชีวิต ใน ที่ระลึกวาระเกษียณอายุราชการ รองศาสตราจารย์
สถาพร พันธุ์มณี. ๓๐ กันยายน ๒๕๓๘ มหาสารคาม: อภิชาติการพิมพ์.
- ยุพิน สุวรรณฤทธิ์. (๒๕๓๑). การศึกษาวรรณกรรมลาวเรื่อง ไก่แก้ว. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม.
กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ยุพดี จรรย์ยานนท์. (๒๕๒๑). การศึกษานิทานชาวบ้านจอมพระ ตำบลจอมพระ อำเภอ
จอมพระ จังหวัดสุรินทร์. ปริญญานิพนธ์ ศศ.ม. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- รำเพย ไชยสินธุ์. (๒๕๒๗). วิเคราะห์กระบวนจินตภาพในวรรณกรรมร้อยกรองอีสาน.
ปริญญานิพนธ์ ศศ.ม. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- วรพล ผลคำ. (๒๕๔๖). การศึกษาวิเคราะห์หลักพุทธจริยธรรมในนิทานพื้นบ้านอีสาน.
วิทยานิพนธ์ อ.ม. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยมหิดล.
- วรรณศักดิ์พิจิตร บุญเสริม. (๒๕๓๒). วิเคราะห์วรรณกรรมทำวสูงหรือเจื่อง. ปริญญานิพนธ์
ศศ.ม. มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มหาสารคาม.
- วชิราพร วุฒิสาร. (๒๕๓๔). โคลงโลกนิติกำกาพย์อีสาน เพื่อศึกษารูปแบบและศิลปะการใช้
ถ้อยคำ. ปริญญานิพนธ์ ศศ.ม. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
มหาสารคาม.

- สุรรัตน์ หาญคำ. (๒๕๒๗). สุรวิงศ์ วรรณกรรมท้องถิ่นอีสาน. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม.
กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- เสรี พงษ์พิศ. (๒๕๔๐). การพัฒนาหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนจากภูมิปัญญา
ท้องถิ่น. กรุงเทพฯ: กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ.
- เอกวิทย์ ณ ถลาง. (๒๕๔๐). ภูมิปัญญาชาวบ้านสี่ภาค : วิถีชีวิตและกระบวนการเรียนรู้ของ
ชาวบ้านไทย. นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.
- “ฮิต ๑๒ กอง ๑๔ ภาคสอง” (๒๕๕๑). ครอบครัวเข้มแข็ง เวทีแห่งการเรียนรู้ของครอบครัว
ไทย.” (ออนไลน์) เข้าถึงได้จาก [http:// www.thaifamilylearning.com-contint](http://www.thaifamilylearning.com-contint).
(๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๑)

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY